ਨਵਾਬੁੱਦੀਨ
ਬਨਾਮ
ਰਾਜ ਉੱਤਰਾਖੰਡ
(ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 144 ਦਾ 2022)
ਫਰਵਰੀ 08, 2022
[ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਬੀ.ਵੀ. ਨਾਗਰਥਨਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯੌਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਐਕਟ, 2012: ਧਾਰਾਵਾਂ 5/6 – ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 – ਧਾਰਾ 376(2)(i) – ਅਭਿਯੋਗ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-1-ਸੂਚਨਾਕਰਤਾ ਦਾ ਪੜੋਸੀ ਸੀ – ਉਸ ਭਾਗਿਆਨਾ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਗਿਆ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੀ ਚਾਰ ਸਾਲਾ ਧੀ ਨੂੰ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ – ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਯੋਨੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ – ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੰਗੇ ਹੱਥੀ ਫੜ ਲਿਆ – ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੀਓਸੀਓ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜੋ ਕਿ ਪੀਓਸੀਓ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਹੈ – ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਫੈਸਲਾ: ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਯੋਨੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਾਬ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਅਤੇ ਜਲਣ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਹੋਇਆ – ਯੋਨੀ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਲਾਲੀ ਅਤੇ ਸੋਜ ਪਾਈ ਗਈ ਜੋ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਪਾਈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਘਟਨਾ ਦੱਸੀ – ਮਾਮਲਾ ਪੀਓਸੀਓ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ – ਪੀਓਸੀਓ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(ਐਮ) ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲਾ ਚਾਰ ਸਾਲਾ (ਬਾਰ੍ਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ) ਉਮਰ ਦੀ ਕੁੜੀ ਬੱਚੀ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ 'ਗੰਭੀਰ ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲਾ' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪੀਓਸੀਓ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਹੈ – ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੀਓਸੀਓ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜੋ ਕਿ ਪੀਓਸੀਓ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਹੈ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯੌਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਐਕਟ, 2012: ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਕਸਦ – ਪੀਓਸੀਓ ਐਕਟ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯੌਨ ਹਮਲੇ, ਯੌਨ ਤੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ – ਪੀਓਸੀਓ ਐਕਟ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖਾਂ 15 ਅਤੇ 39 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵਾਕ/ਸਜ਼ਾ: ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੁਭਾਵ ਦੇ ਅਪਰਾਧ – ਸਜ਼ਾ ਲਈ – ਫੈਸਲਾ: ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਜਾਂ ਜਿਨਸੀ ਤੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ, ਜਿਨਸੀ ਤੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਢਿੱਲ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ – ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਜਾਂ ਜਿਨਸੀ ਤੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕੇ, ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ, ਜਿਨਸੀ ਤੰਗ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਲਈ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਢਿੱਲ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਜਾਵੇਗੀ – ਬੱਚਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਜਾਂ ਜਿਨਸੀ ਤੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਉਸ ਵਿਕ□ਤ ਜਿਨਸੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਭੋਲੇ-ਭਾਲੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੀਵੀਂ ਜਿਨਸੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਬਖਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ – ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਮਨੁੱਖਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ – ਇਸ ਲਈ, ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕੁੜੀ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਵੱਧ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ – ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਐਕਟ, 2012 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਢਿੱਲ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ – ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉ ਐਕਟ, 2012.

ਵਾਕ/ਸਜ਼ਾ: ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 'ਗੰਭੀਰ ਘੁਸਪੈਠੀ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ' ਕਰਨ ਦੇ ਜੁਰਮ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ – ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ – ਫੈਸਲਾ: ਦੋਸ਼ੀ ਜੁਰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਗਭਗ 65 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਸੀ – ਉਹ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਦਾ ਪੜੋਸੀ ਸੀ – ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਪਾਣੀ ਲੈਣ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਕੰਮ ਤੇ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ – ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਕੁੜੀ ਬੱਚੀ ਉੱਤੇ ਗੰਭੀਰ ਘੁਸਪੈਠੀ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਵਸਥਾ ਜਾਂ ਮਨੋਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ – ਇੱਕ ਪੜੋਸੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਕੇਲੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰੇ ਬਜਾਏ ਉਸ ਦੀ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦੇ – ਉਸ ਨੇ ਬਜਾਏ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪਿਤਾ ਵਾਂਗ ਪਿਆਰ, ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਲਸਟ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ – ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਭਰੋਸਾ ਤੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਮੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ – ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕੋਈ ਢਿੱਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ – ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਤੇ, ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਐਕਟ, 2012 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦਸ ਸਾਲ ਆਰ.ਆਈ. ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੱਕ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ – ਦੋਸ਼ੀ ਹੁਣ 70-75 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟੀ.ਬੀ. ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਹੈ – ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਆਰ.ਆਈ. ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ – ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਰਾਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ – ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉ ਐਕਟ, 2012.

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਫੈਸਲਾ: 1. ਦੋਨੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਸਮਾਨ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਉੱਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਉੱਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਲਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਉਸ ਨੂੰ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ; ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਛੋਹਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਯੋਨੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਾਕਟਰ - ਪੀਡਬਲਿਊ-10 ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਅੱਗੇ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਨੇ ਪੂਰੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਡੀਕਲ ਮੁਆਇਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਿਊ-10 ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਾਬ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਅਤੇ ਜਲਣ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ। ਪੀਡਬਲਿਊ-10 ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਨੀ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਲਾਲੀ ਅਤੇ ਸੋਜ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਜੋ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਹੋਣਗੇ, ਪੀਡਬਲਿਊ-10 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਪੀਡਬਲਿਊ-10 ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੈਰ ਭਾਵ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਡੀਕਲ ਮੁਆਇਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਪੂਰੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਿਊ-10 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 7]

2. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 'ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲਾ' ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ-(ਬੀ) ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਲਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਯੋਨੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਨੇ 'ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲੇ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(ਐਮ) ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਯੋਨੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਾਬ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਅਤੇ ਜਲਣ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਯੋਨੀ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਲਾਲੀ ਅਤੇ ਸੋਜ ਪਾਈ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪੀਓਸੀਐਸਓ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀਓਸੀਐਸਓ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(ਐਮ) ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੁੜੀ ਬੱਚੀ (ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ) 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਨੂੰ 'ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲਾ' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੀਓਸੀਐਸਓ ਐਕਟ ਦੇ

ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੀਓਸੀਐਸਓ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਪੀਓਸੀਐਸਓ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 8]

3. ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਣਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਯੌਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸੰਭਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੀਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਯਾਪਤ ਦੰਡਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਐਕਟ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯੌਨ ਹਮਲੇ, ਯੌਨ ਤੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।[ਪੈਰਾ 9.3][1096-B-D]

ਈਰਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਐਨ.ਸੀ.ਟੀ. ਦਿੱਲੀ) (2017) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 133 : [2017] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 924; ਅਲਖ ਆਲੋਕ ਸ੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (2018) 17 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 291 : [2018] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 972 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

4. ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਐਕਟ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 15 ਅਤੇ 39 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 15, ਅੰਤਰਾਲ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਚਛੇਦ 39, ਅੰਤਰਾਲ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕੋਮਲ ਉਮਰ ਦਾ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਬਚਪਨ ਅਤੇ ਜਵਾਨੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਹਤਮੰਦ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਵਤੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਗਰਿਮਾ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 15 ਅਤੇ 39 ਅਨੁਸਾਰ ਲੱਛ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਯੌਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਐਕਟ, 2012 ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਣਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਸੰਧੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਇਕ ਸੰਧੀ ਹਸਤਾਕਸ਼ਰਕਰਤਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰੀ, ਦ੍ਵੀਪਾਕਸ਼ੀ ਅਤੇ ਬਹੁਪਾਕਸ਼ੀ ਉਪਾਯ ਕਰਨ ਲਈ ਉਦਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਅ) ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੌਨ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਜਾਂ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ; (ਬੀ) ਵੇਸ਼ਵਾਵ□ਤੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੌਨ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣਕਾਰੀ ਇਸਤੇਮਾਲ; ਅਤੇ (ਸੀ) ਅਸ਼ਲੀਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸਮਗਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣਕਾਰੀ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨੂੰ ਰੋਕਣ। ਸੰਧੀ ਉੱਤੇ ਆਮ ਟਿੱਪਣੀ ਨੰਬਰ 13 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਦੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਿਪਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੰਸਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੀ ਹਿੰਸਾ ਰੋਕੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"[ਪੈਰਾ 9.4, 9.5]

5. ਯੌਨ ਹਮਲੇ, ਯੌਨ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਕ੍ਰਿਆ-ਕਲਾਪ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕੇ, ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਯੌਨ ਹਮਲੇ, ਯੌਨ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਜਾਂ ਬਾਲਾਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਰਮੀ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਲਾਂ 'ਤੇ ਯੌਨ ਹਮਲੇ ਜਾਂ ਯੌਨ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਉਸ ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਯੌਨ ਇੱਛਾ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਭੋਲੇ-ਭਾਲੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੀਵੀਂ ਯੌਨ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਬਖਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਮਨੁੱਖਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕੁੜੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪਿੰਡੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਵੀ ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਐਕਟ, 2012 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਰਯਾਪਤ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਰਮੀ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

[ਪੈਰਾ 10]

ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੀ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (2002) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 745 :

[2002] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 753 ; ਨਿਪੁਣ ਸਕਸੇਨਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ (2019) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 703 ; [2018] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 755 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

6. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਉਮਰ ਜੁਰਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਗਭਗ 65 ਸਾਲ ਸੀ। ਉਹ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਦਾ ਪੜੋਸੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਪਾਣੀ ਲੈਣ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਕੰਮ ਤੇ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ। ਉਸਨੂੰ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਕੁੜੀ ਬੱਚੀ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਯੌਨ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਵਸਥਾ ਜਾਂ ਮਨੋਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪੜੋਸੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਦੀ ਅਕੇਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਕਰੇ ਬਜਾਏ ਉਸਦੀ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦੇ। ਪੀੜਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਕੁੜੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਪਿਤਾ ਵਾਂਗ ਪਿਆਰ, ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੂੰ ਵਾਸਨਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਭਰੋਸਾ ਤੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਮੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਰਮੀ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। [ਪੈਰਾ 10.11]

7. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਗੰਭੀਰ ਯੌਨ ਹਮਲੇ ਲਈ ਕਠੋਰ ਕਾਰਾਵਾਸ ਸੀ ਜੋ ਦਸ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਜੋ ਜੀਵਨ ਭਰ ਲਈ ਕਾਰਾਵਾਸ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ 16.08.2019 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਸੋਧਿਤ ਧਾਰਾ 6 ਅਨੁਸਾਰ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਵੀਹ ਸਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਜੀਵਨ ਭਰ ਲਈ ਕਾਰਾਵਾਸ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਕਾਰਾਵਾਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਲਈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਪੀਓਸੀਐਸਓ ਐਕਟ, 2012 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦਸ ਸਾਲ ਆਰ.ਆਈ. ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਜੀਵਨ ਭਰ ਲਈ ਕਾਰਾਵਾਸ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਉਮਰ 70-75 ਸਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਟੀਬੀ (ਟਿਊਬਰਕਲੋਸਿਸ) ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਘੱਟਕਾਰਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਜੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਨੂੰ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਆਰ.ਆਈ. ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 10.11][1098-ਜੀ-ਐਚ; 1099-ਏ-ਸੀ]

ਕੇਸ ਲਾ ਰੈਫਰੈਂਸ

[2017] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 924 ਪੈਰਾ 9.1 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

[2018] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 972 ਪੈਰਾ 9.2 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

[2002] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 753 ਪੈਰਾ 10 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

[2018] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 755 ਪੈਰਾ 10 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲਾਤੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ: ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 144 ਦਾ 2022.

ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨੈਨੀਤਾਲ 'ਚ 22.08.2019 ਨੂੰ ਦਿਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 280 ਦਾ 2018.

ਸਾਜੂ ਜੇਕਬ, ਦਿਨੇਸ਼ ਮੂਰਜਾਨੀ, ਸਦਾਫ ਵੈਲ, ਦੇਵਾਂਸ਼ ਗੁਪਤਾ, ਮਿਸ. ਮਿਲੀ ਵਰਮਾ, ਮਿਸ. ਅਰੁਣਾ ਗੁਪਤਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ.

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜਤਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਭਾਟੀਆ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

1. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਵਿੱਚ ਨੈਨੀਤਾਲ 'ਚ 22.08.2019 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੁਣੌਤੀਯੁਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 376(2)(i) ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਬਾਲ ਯੌਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਾਉ ਐਕਟ, 2012 (ਇਸ ਨੂੰ "ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਐਕਟ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 5/6 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ, ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

2. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਭਿਯੋਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਅਨੁਸਾਰ 17.06.2016 ਨੂੰ ਲਗਭਗ 5:00 ਵਜੇ, ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾਕਰਤਾ (ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-1) ਪਾਣੀ ਲੈਣ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਕੰਮ ਲਈ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਉਸਦੀ ਧੀ (ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ) ਜੋ ਕਿ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ, ਘਰ 'ਚ ਅਕੇਲੀ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਥੇ ਜੋ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-1 ਦਾ ਪੜੋਸੀ ਸੀ, ਨੇ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਲੁਭਾ ਕੇ ਝਾੜੀਆਂ 'ਚ ਲੈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰ ਸਕੇ। ਪਰ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨੰਗਾ ਦੇਖ ਲਿਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਦੋਨੋਂ ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਰੰਗੇ ਹੱਥੀ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-1 – ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਦੀ ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 376 ਨਾਲ 511 ਅਤੇ ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3/4 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਦਾ ਮੈਡੀਕਲ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-10 – ਡਾ. ਵੰਦਨਾ ਸੁੰਦਰੀਆਲ ਦੁਆਰਾ 17.06.2016 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ ਉੱਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376(2)(ਐਫ) ਅਤੇ ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3/4 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376(2)(i) ਅਤੇ ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5/6 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਚਾਰਜ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਚਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਆਂਕਾ (ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਐਕਟ) ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ।

2.1 ਦੋਸ਼ੀ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਭਿਯੋਜਨ ਨੇ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ 17.06.2016 ਨੂੰ ਜਾਂਚਣ ਵਾਲੀ ਡਾਕਟਰ ਵੰਦਨਾ ਸੁੰਦਰਿਆਲ ਪੀਡਬਲਯੂ-10 ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਉੱਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 313 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕ੍ਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਦਾ ਸੀ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-10 - ਡਾਕਟਰ ਵੰਦਨਾ ਸੁੰਦਰਿਆਲ ਦੇ ਬਿਆਨ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਜਿਸ ਅੱਗੇ ਪੀੜਤਾ ਨੇ ਪੂਰੀ ਘਟਨਾ ਦੱਸੀ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376(2)(i) ਅਤੇ ਪੀਓਸੀਐਸਓ ਐਕਟ, 2012 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਅਤੇ ਨਕਦ ਜੁਰਮਾਨਾ ਰੁ. 50,000/- ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਰੁ. 50,000/- ਵਿੱਚੋਂ ਰੁ. 30,000/- ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

3. ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਪੀਓਸੀਐਸਓ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5/6 ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੇਸ ਪੀਓਸੀਐਸਓ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7/8 ਅਧੀਨ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਭੇਦਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵਿਸਥਾਰਤ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਹਿਣਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

4. ਸ੍ਰੀ ਸਾਜੂ ਜੇਕਬ, ਦੋਸ਼ੀ – ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ

ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5/6 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

4.1 ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਅਭਿਯੋਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-10 - ਡਾ. ਵੰਦਨਾ ਸੁੰਦਰੀਆਲ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

4.2 ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮੋਬਾਇਲ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾ ਦੀ ਕਥਿਤ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਨੂੰ ਵੀ ਅਭਿਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

4.3 ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਭਿਯੋਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਅਗਰੇਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਯੌਨ ਹਮਲੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਅਤੇ ਅਗਰੇਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਯੌਨ ਹਮਲੇ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5/6 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

4.4 ਇਹ ਜੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਭਿਯੋਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਅਧੀਨ ਯੌਨ ਹਮਲੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਗਰੇਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਯੌਨ ਹਮਲੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

4.5 ਵਿਕਲਪ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ 65 ਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹ 75 ਸਾਲ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਿਯੂਨਤਮ ਸਜ਼ਾ ਦਸ ਸਾਲ ਸੀ ਪਰ ਜੋ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਲਈ ਕੈਦ ਤੱਕ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਖਤ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਲਈ ਕੈਦ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

5. ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਿਆਂ ਜੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਭਿਯੋਗ _____ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-10 - ਡਾ. ਵੰਦਨਾ ਸੁੰਦਰੀਆਲ ਜੋ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਨੇ ਅਭਿਯੋਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

5.1 ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ੀ ਯੌਨ ਹਮਲੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ POCSO ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(b) ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਧਾਰਾ 5(m) ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ੀ ਯੌਨ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ POCSO ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਸੰਘਣੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ੀ ਯੌਨ ਹਮਲੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

5.2 ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਜੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਦਾ ਪੜੋਸੀ ਸੀ; ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੜੋਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਾਬਾਲਗ ਕੁੜੀ 'ਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਥਾਨਕ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੰਗੇ ਹੱਥੀ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਨੇ ਡਾ. ਵੰਦਨਾ ਸੁੰਦਰਿਆਲ – PW-10

ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੜੋਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ 'ਤੇ POCSO ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ POCSO ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਰਮੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਮਦਰਦੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਰਮੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

5.3 ਉਪਰੋਕਤ ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

6. ਅਸੀਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

7. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਨੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸਮਾਨ ਨਿਰਣੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਾਲੀ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ 'ਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਅਤੇ ਸਿੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਲੁਭਾਇਆ ਸੀ; ਉਸ ਨੂੰ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ; ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਵੀ ਉਤਾਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਯੋਨੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਪਾਈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਾ. ਵੰਦਨਾ ਸੁੰਦਰਿਆਲ – PW-10 ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ 17.06.2016 ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਅੱਗੇ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਨੇ ਪੂਰੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ A-6 – ਮੈਡੀਕਲ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾ. ਵੰਦਨਾ ਸੁੰਦਰਿਯਾਲ - ਪੀਡਬਲਿਊ-10 ਨੇ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸ੍ਵਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਾਬ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਅਤੇ ਜਲਣ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ। ਪੀਡਬਲਿਊ-10 ਅਨੁਸਾਰ, ਯੋਨੀ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਲਾਲੀ ਅਤੇ ਸੋਜ਼ਿਸ਼ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਸਨ, ਅਸੀਂ ਡਾ. ਵੰਦਨਾ ਸੁੰਦਰਿਯਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸ੍ਵਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ। ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਡਾ. ਵੰਦਨਾ ਸੁੰਦਰਿਯਾਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੈਰ ਭਾਵ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਿਊ-10 - ਡਾ. ਵੰਦਨਾ ਸੁੰਦਰਿਯਾਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਅੱਗੇ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਘਟਨਾ ਦੱਸੀ ਜੋ ਮੈਡੀਕਲ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਏ- ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਗਿਆ; ਉਸ ਨੂੰ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗੂੜ੍ਹੇ ਲੈ ਗਿਆ; ਉਸ ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਵੀ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ; ਯੋਨੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਾਬ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਅਤੇ ਜਲਣ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੰਗੇ ਹੱਥੀਂ ਫੜਿਆ ਗਿਆ।

7.1 ਹੁਣ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕਿਹੜਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 376(2)(ਐਫ) ਅਤੇ ਪੀਓਸੀਐਸਓ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5/6 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਕੀਤਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਹਿਣਾ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੀਓਸੀਐਸਓ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਯੌਨ ਹਮਲੇ ਦਾ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੀਓਸੀਐਸਓ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲੇ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲੇ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਹ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ।

8. ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਰਾਹਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਪੀਓਸੀਐਸਓ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪੀਓਸੀਐਸਓ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 'ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲੇ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 'ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲਾ' ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ-(ਬੀ) ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ

ਹੱਦ ਤੱਕ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਕਿ ਲਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਯੋਨੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਦਾ ਹੈ……. ਧਾਰਾ 4 'ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲੇ ਲਈ ਸਜ਼ਾ' ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 'ਗੰਭੀਰ ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲੇ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 5(ਐਮ) ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਵੀ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਉੱਤੇ ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਗੰਭੀਰ ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 6 'ਗੰਭੀਰ ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲੇ ਲਈ ਸਜ਼ਾ' ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਸ ਲਈ, ਦੋਵੇਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ POCSO ਐਕਟ ਦੇ.

9. ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਨਰਮ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਬੁਢਾਪੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ।

9.1 ਈਰਾ ਬਨਾਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ. ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਦਾ NCT), (2017) 15 SCC 133, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ POCSO ਐਕਟ ਦੇ ਕਾਰਨ:-

“20. ਪੋਸਕੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਣਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਮਕਸਦ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯੌਨ ਹਮਲੇ, ਹਰਾਸਮੈਂਟ ਅਤੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਰਬੋਤਮ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨਾਲ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਨਿੱਜਤਾ ਅਤੇ ਗੁਪਤਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਮਾਧਿਅਮ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਆਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਰਬੋਤਮ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਹਰ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਰਬੋਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਿਹਤਮੰਦ ਸਰੀਰਕ, ਭਾਵਨਾਤਮਕ, ਬੌਧਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ ਕਿ ਯੌਨ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਯੌਨ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਘਿਨੌਣੇ ਅਪਰਾਧ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਣਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਪੀੜਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਗਵਾਹ, ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਲਈ ਮਿੱਤਰਵਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਉਣ 'ਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਦੀ ਗਰਿਮਾ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਪੋਸਕੋ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਮੌਲਿਕ ਸਥਾਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।”

9.2 ਅਲਖ ਆਲੋਕ ਸ੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ(2018) 17 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 291, ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 14 ਅਤੇ 20 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

“14. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਕੋ ਐਕਟ ਇੱਕ ਲਿੰਗ-ਤਟਸਥ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਆਇਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਅਧਿਆਇ II ਜਿਸਨੂੰ “ਬੱਚਿਆਂ ਖਿਲਾਫ ਯੌਨ ਅਪਰਾਧ” ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੰਜ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਭਾਗ A ਦੋ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 “ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲਾ” ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਕਤ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਭਾਗ B ਜਿਸਨੂੰ “ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲਾ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਸਜ਼ਾ” ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲਾ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਰੂਪ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(k), ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬੱਚੇ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਘੁਸਪੈਠੀ ਯੌਨ ਹਮਲਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਰੂਪ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।”

“20. ਬੱਚੇ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਿਆਂ, ਇੱਕ ਤਿੰਨ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਐਮ.ਸੀ. ਮਹਿਤਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਤਮਿਲਨਾਡੂ (1996) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 756

“1. …“ਬੱਚਾ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ”। ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਜੀਵਨਤ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਪਿਤਾਗੀਰੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣਾਤਮਕ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦਾ ਜਾਣ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਖਿੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਹ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਨ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ, ਸਮਾਜ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮਨੁੱਖ ਬਣ ਕੇ ਉਭਰੇ।”

9.3 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਣਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਯੌਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਯਾਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੰਡਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਐਕਟ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯੌਨ ਹਮਲੇ, ਯੌਨ ਤੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

9.4 ਇਸ ਪੜਾਅ ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਐਕਟ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 15 ਅਤੇ 39 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਅਨੁਚਛੇਦ 15, ਅੰਤਰ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਚਛੇਦ 39, ਅੰਤਰ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕੋਮਲ ਉਮਰ ਦਾ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਬਚਪਨ ਅਤੇ ਜਵਾਨੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਹਤਮੰਦ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਵਤੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਗਰਿਮਾ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 15 ਅਤੇ 39 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯੌਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਐਕਟ, 2012 ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

9.5 ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਣਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਸੰਧੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਇਕ ਸੰਧੀ ਹਸਤਾਕਸ਼ਰਕਰਤਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਉਚਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰੀ, ਦ੍ਵੀਪਾਕਸ਼ੀ ਅਤੇ ਬਹੁਪਾਕਸ਼ੀ ਉਪਾਯ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ (ਅ) ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੌਨ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਜਾਂ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ; (ਬੀ) ਵੇਸ਼ਵਾਵ□ਤੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੌਨ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣਕਾਰੀ ਇਸਤੇਮਾਲ; ਅਤੇ (ਸੀ) ਅਸ਼ਲੀਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣਕਾਰੀ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ।

ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 19 ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: -

1. ਰਾਜ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸਾਰੇ ਉਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ, ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆਤਮਕ ਉਪਾਯ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਹਿੰਸਾ, ਚੋਟ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਉਪੇਕਸ਼ਾ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹ ਵਰਤੋਂ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਜਾਂ ਸੰਭਾਲ ਵਿੱਚ ਮਾਪੇ(ਆਂ), ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਭਾਲਕ(ਆਂ) ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਸਮੇਤ ਯੌਨ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ।

2. ਅਜਿਹੇ ਸੁਰੱਖਿਆਤਮਕ ਉਪਾਅ ਉਚਿਤ ਹੋਣ ਉੱਤੇ, ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਰਥਨ ਮੁਹੈਯਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਜਿਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਅਸਰਦਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਸਮੇਤ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਰ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਪਛਾਣ, ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ, ਹਵਾਲਾ, ਜਾਂਚ, ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਅਗੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੋਣ ਉੱਤੇ, ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਲਈ ਵੀ।

ਸਮਝੌਤੇ ਉੱਤੇ ਆਮ ਟਿੱਪਣੀ ਨੰਬਰ 13 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਬੱਚਿਆਂ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੰਸਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਬੱਚਿਆਂ ਖਿਲਾਫ ਸਾਰੀ ਹਿੰਸਾ ਰੋਕੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ"

10. ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 15 ਅਤੇ 39 ਅਧੀਨ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਯੌਨ ਹਮਲੇ, ਯੌਨ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ POCSO ਐਕਟ, 2012 ਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਯੌਨ ਹਮਲਾ ਜਾਂ ਯੌਨ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਉੱਤੇ ਯੌਨ ਹਮਲੇ, ਯੌਨ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜੁਰਮਾਂ ਨਾਲ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ POCSO ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਢਿੱਲ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਯੌਨ ਹਮਲੇ, ਯੌਨ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕੇ, ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ POCSO ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਯੌਨ ਹਮਲੇ, ਯੌਨ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਜਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦਾ ਜੁਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਢਿੱਲ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਉੱਤੇ ਯੌਨ ਹਮਲੇ ਜਾਂ ਯੌਨ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕ□ਤ ਯੌਨ ਇੱਛਾ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਘਟੀਆ ਯੌਨ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ੇ ਜਾਂਦੇ।

ਬੱਚੇ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਮਾਨਵ ਸ੍ਰੋਤ ਹਨ; ਉਹ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਹਨ। ਕੱਲ੍ਹ ਦੀ ਉਮੀਦ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਰ ਅਫਸੋਸ ਨਾਲ, ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਹੁਤ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕੇ ਹਨ, ਸਮੇਤ ਯੌਨ ਹਮਲਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਯੌਨ ਸ਼ੋਸ਼ਣ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਮਨੁੱਖਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕੁੜੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵੱਧ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, (2002) 5 SCC 745 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੋਰ ਵੀ ਭਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਸਕੇ। ਨਿਪੁਣ ਸਕਸੇਨਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ, (2019) 2 SCC 703 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯੌਨ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪੀੜਤ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪੀੜਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਜਿਕ ਤਿਰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਹਰਾਸਮੈਂਟ ਨੂੰ ਸਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹਿਣਾ ਔਖਾ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਨਾਬਾਲਗ ਪੀੜਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਬਹੁਤੇ ਅਪਰਾਧ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਕਸਰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪੀੜਤ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੋਸਤ। ਇਸ ਲਈ, ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਲੋੜ ਹੈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਢਿੱਲ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ POCSO ਐਕਟ, 2012 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਨੂੰਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਢੁਕਵੇਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

10.1 ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਉਮਰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਗਭਗ 65 ਸਾਲ ਸੀ। ਉਹ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਦਾ ਪੜੋਸੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਪਾਣੀ ਲੈਣ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਕੰਮ ਤੇ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ। ਉਸਨੂੰ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਬੱਚੀ ਉੱਤੇ ਗੰਭੀਰ ਯੌਨ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ), ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਵਸਥਾ ਜਾਂ ਮਨੋਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪੜੋਸੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੀੜਤ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਅਕੇਲੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਬਚਾਉਂਦਾ ਬਜਾਏ ਉਸਦੀ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦਾ। ਪੀੜਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਕੁੜੀ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੜੋਸੀ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪਿਤਾ ਵਾਲਾ ਪਿਆਰ, ਲਗਾਵ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੂੰ ਵਾਸਨਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਭਰੋਸਾ ਤੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਮੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਰਮੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਗੰਭੀਰ ਯੌਨ ਹਮਲੇ ਲਈ ਕਠੋਰ ਕਾਰਾਵਾਸ ਸੀ ਜੋ ਦਸ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ

ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਜੋ ਜੀਵਨ ਭਰ ਲਈ ਕਾਰਾਵਾਸ ਤੱਕ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ 16.08.2019 ਤੋਂ ਸੋਧੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6 ਅਨੁਸਾਰ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਬੀਸ ਸਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਜੀਵਨ ਭਰ ਲਈ ਕਾਰਾਵਾਸ ਤੱਕ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਕਾਰਾਵਾਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਮੌਤ ਨਾਲ। ਇਸ ਲਈ, ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪੀਓਸੀਓਸੋ ਐਕਟ, 2012 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦਸ ਸਾਲ ਆਰ.ਆਈ. ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਜੀਵਨ ਭਰ ਲਈ ਕਾਰਾਵਾਸ ਤੱਕ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਉਮਰ 70-75 ਸਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਟੀਬੀ (ਟਿਊਬਰਕਲੋਸਿਸ) ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਘੱਟਕਾਰਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਨੂੰ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਆਰ.ਆਈ. ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਹੈ।

11. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਉੱਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 376(2)(i) ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਠੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਥੇ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪੰਦਰਾਂ (15) ਸਾਲ ਦੀ ਰੀਗੋਰਸ ਇੰਪ੍ਰਿਜ਼ਨਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾਲ ਜੁਰਮਾਨਾ/ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪੰਦਰਾਂ (15) ਸਾਲ ਦੀ ਰੀਗੋਰਸ ਇੰਪ੍ਰਿਜ਼ਨਮੈਂਟ ਨਾਲ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭੁਗਤਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਕੇਵਲ ਉਪਰੋਕਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਅਪੀਲ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate